

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200235
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1020200235.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členiek senátu Mgr. Simony Kočišovej, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Barbory Vrbovej v právnej veci žalobcu: A. B. B. A., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť C. D., zastúpený: Mgr. Toni Khuri, advokát, Dlhé diely II/13, Bratislava, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Krížna 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2019/056038-004 zo dňa 03.12.2019, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca mal na území Slovenskej republiky obnovený prechodný pobyt na účel podnikania od 28.02.2018 s platnosťou do 31.03.2019. Dňa 13.03.2019 podal na Oddelení cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava (ďalej aj len „prvostupňový orgán“) žiadosť o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania (ďalej len „žiadosť“). Prvostupňový orgán rozhodnutím č. p.: PPZ-HCP-BA6-3296-027/2019-PPC zo dňa 11.09.2019 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 34 ods. 12 s poukazom na § 33 ods. 6 písm. g) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o pobyte cudzincov“) žiadosť zamietol.

2. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca predložil potvrdenie Daňového úradu Bratislava, ktorým daňový úrad potvrdil, že Provi Slovakia s.r.o. podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2018, v ktorom preukázal zdanený príjem vo výške 21 883,- eur. Prvostupňový orgán na základe výpisu z obchodného registra spoločnosti provy Slovakia s.r.o., informácií, ktoré žalobca uviedol v tlačive „žiadosť o prechodný pobyt - osobný pohovor“ a potvrdenia Daňového úradu Bratislava vyhodnotil, že nedokáže posúdiť v prípade žalobcu verejný záujem, osobitne prínos podnikateľskej činnosti žalobcu pre hospodárstvo Slovenskej republiky, a preto je potrebné obrátiť sa na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „MH SR“). Z odpovede MH SR vyplynulo, že podnikateľská činnosť žalobcu nepredstavuje prínos pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Na základe stanoviska MH SR prvostupňový orgán posúdil, že obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania žalobcovi nie je vo verejnom záujme v zmysle zákona o pobyte cudzincov. Na výzvu prvostupňového orgánu reagoval splnomocnený zástupca žalobcu, ktorý vo vyjadrení poukázal na podnikateľské aktivity žalobcu a predložil rámcové zmluvy zo dňa 03.03.2017

a 10.05.2017, z ktorých podľa neho vyplýva, že spoločnosť má vykonávať podnikateľskú činnosť a nadväzuje obchodnú spoluprácu s obchodnými spoločnosťami sídlacimi na území Slovenskej republiky.

3. Prvostupňový orgán poukázal na nezrovnalosti, týkajúce sa dátumov rámcových zmlúv, ako aj na skutočnosť, že žalobca je konateľom spoločnosti Provi Slovakia s.r.o., avšak doklady predložené zástupcom žalobcu sa týkali spoločnosti SALSABEEL EUROPE s.r.o. Pokiaľ zástupca žalobcu vo vyjadrení argumentoval prínosom podnikateľskej činnosti žalobcu, prvostupňový orgán konštatoval, že v otázke posúdenia verejného záujmu spolupracoval s MH SR ako orgánom kompetentným v plnej miere zhodnotiť podnikateľskú činnosť žalobcu, pričom tento orgán konštatoval, že podnikateľská činnosť žalobcu nie je prínosom pre hospodárstvo Slovenskej republiky. K vyjadreniu zástupcu žalobcu, že právo na podnikanie účastníka konania garantuje článok 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj len „Dohovor“) prvostupňový orgán konštatoval, že predmetný článok upravuje právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, pričom je síce možné subsumovať pod neho aj právo na podnikanie, avšak v tejto súvislosti prvostupňový orgán poukázal na čl. 35 ods. 1 a 4 Ústavy slovenskej republiky, v zmysle, ktorých môže byť právo na podnikanie v prípade cudzincov neupravené prostredníctvom zákona, ktorým je aj zákon o pobyte cudzincov.

4. Prvostupňový orgán konštatoval, že v konaní síce boli priložené všetky doklady požadované zákonom o pobyte cudzincov avšak uvedené nie je jedinou z podmienok pre obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky. Zo žiadneho ustanovenia zákona o pobyte cudzincov nevyplýva povinnosť pri splnení zákonných podmienok obnoviť prechodný pobyt na účel podnikania bez priestoru na správnu úvahu. Prvostupňový orgán poukázal na to, že pri obnovovaní prechodného pobytu sa prihliada na verejný záujem. K zásahu do práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života uviedol, že neobnovenie prechodného pobytu na účel podnikania nemožno považovať za zásah do jeho súkromného a rodinného života, keďže vo vzťahu k žalobcovi prvostupňový orgán nezistil skutočnosti, ktorými by sa vo vzťahu k zásahu do práva na rodinný a súkromný život mohol zaoberať a ktoré by mohol posudzovať. Prvostupňový orgán ďalej konštatoval, že v tomto prípade uprednostnil verejný záujem Slovenskej republiky na regulovaní počtu štátnych príslušníkov tretích krajín pred záujmom žalobcu na uplatňovanie práva na podnikanie. Ďalej konštatoval, že bol naplnený dôvod pre zamietnutie žiadosti podľa § 34 ods. 12 s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 6 písm. g) a ustanovenie § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov.

5. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA2-2019/056038-004 zo dňa 03.12.2019 (ďalej aj len napadnuté rozhodnutie) tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

6. V odôvodnení sa stotožnil so závermi prvostupňového orgánu. Žalovaný poukázal na to, že k odvolaniu boli priložené rámcové zmluvy o predaji tovaru zo dňa 03.03.2017 a 10.05.2017 a doklady v cudzom jazyku. Žalobca namietal, že došlo k pochybeniu pri doručovaní rozhodnutia, pretože prvostupňové rozhodnutie bolo doručené osobe, ktorú právny zástupca žalobcu splnomocnil hlavne za účelom nahliadania do spisu a komunikáciu so správnym orgánom, no nesplnomocnil ju k preberaniu akýchkoľvek písomností v konaní. Ďalej namietal zaslanie podkladov na MH SR, ako aj opieranie sa správneho orgánu o jeho stanovisko. K tomu namietal, že negatívne stanovisko MH SR bolo jediným dôvodom pre zamietnutie žiadosti. V tejto súvislosti namietal nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Argumentoval, že uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu vykonávania aktívnej podnikateľskej činnosti smerujúcej k dosiahnutiu zisku a prospešnej pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Osobitne poukázal na zisk za posledný rok pôsobenia, t.j. za rok 2018, vo výške 21 883,- eur, ktoré evidentne potvrdzuje rozvíjanie podnikateľskej aktivity, pričom z uvedeného odvodzuje preukázanie existencie verejného záujmu. Žalovaný konštatoval, že vzhľadom k tomu, že vyšli najavo nové skutočnosti (doklady), požiadal MH SR o prehodnotenie stanoviska, pričom MH SR zaslalo opätovne negatívne stanovisko.

7. Žalovaný v zhode s prvostupňovým orgánom k výkonu podnikateľskej činnosti žalobcu uviedol, že doloženie zákonom predpísaných dokladov je jednou, nie však jedinou podmienkou pre obnovenie prechodného pobytu. Zo žiadneho ustanovenia zákona o pobyte cudzincov však nevyplýva povinnosť, aby pri splnení zákonných podmienok obnovil prechodný pobyt na účel podnikania bez priestoru na správnu úvahu. Ďalej uviedol, že verejný záujem je časovo a miestne premenný stav, a preto sa musí posudzovať len v konkrétnej situácii, v konkrétnom mieste a v konkrétnom čase, pričom

verejným záujmom sa rozumie taký záujem, ktorý prináša prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom, ide o záujem, na ktorom sú zainteresovaní občania väčšieho celku, napr. obce. Predmetné ustanovenie by malo napomôcť regulovať počty cudzincov z tretích štátov na určitom území aj na základe podkladov vyžiadanych, napr. od príslušných orgánov územnej samosprávy. Poukázal na to, že prínos podnikateľskej činnosti žalobcu je úzko spojený s verejným záujmom Slovenskej republiky, aby sa na jej území zdržiavali takí cudzinci, ktorých podnikateľská činnosť je prínosná pre hospodárstvo Slovenskej republiky a tým aj pre občanov Slovenskej republiky. Vytváranie pracovných miest pre občanov Slovenskej republiky, či ďalšie osoby, vlastníť, či prevádzkovať, kancelárske priestory, výrobné prevádzky, sklady nie je povinnosťou, avšak vypovedá o širšom prínose podnikateľskej činnosti pre Slovenskú republiku, jej hospodárstvo, a teda i verejný záujem, ktorý sa posudzuje pri hodnotení prechodného pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky.

8. Konštatoval, že verejný záujem je potrebné chápať ako záujem, ktorý je možné označiť za všeobecne, či verejne prospešný a ktorého nositelia sú síce bližšie neurčení, ale aspoň rámcovo determinovateľní. V prípade žalobcu nie je podľa žalovaného možné označiť ho za nositeľa všeobecného či verejného záujmu pre štát, jeho ekonomické štruktúry a celé obyvateľstvo. Rámcová determinovanosť takéhoto okruhu je daná skupinou ľudí, majúcich záujem o služby žalobcu. Verejný záujem nemožno vidieť ani v majetkovom prospechu, ktorý má Slovenská republika z podnikania žalobcu. Ďalej uviedol, že cudzincovi síce zo zákona nevyplýva povinnosť predkladať žiadne ďalšie doklady, avšak predložením ďalších dokladov (zmluvy, faktúry, cenníky, certifikáty, osvedčenia, evidencie počtu zamestnancov) preukazuje plnenie si udeleného účelu pobytu, ako aj prínos podnikateľskej činnosti pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Ďalej zdôraznil, že na účel podnikania by mal byť obnovený prechodný pobyt len cudzincovi, ktorého podnikateľská činnosť je prínosom pre hospodárstvo Slovenskej republiky a jeho prítomnosť je nevyhnutná na dosiahnutie podnikateľských zámerov. Keďže ohľadom prínosu podnikateľskej činnosti žalobcu mal správny orgán pochybnosti, obstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie prostredníctvom MH SR. Podľa žalovaného je žiadateľ ten, na kom leží dôkazné bremeno a má povinnosť preukázať svoje tvrdenie, že prechodný pobyt je skutočne vo verejnom záujme, a teda aj podnikateľská činnosť bude pre hospodárstvo Slovenskej republiky prínosná.

9. K námietke ohľadom doručovania žalovaný uviedol, že nedošlo k pochybeniu a poukázal na to, že žalobca k žiadosti doložil splnomocnenie, v ktorom je uvedené, na aké všetky úkony účastník konania splnomocňuje advokátsku kanceláriu AGM partners s.r.o., pričom v závere splnomocnenia je uvedené „Splnomocniteľ súhlasí, aby sa dal splnomocnenec v prípade potreby zastúpiť treťou osobou. Splnomocniteľ súhlasí a splnomocnenec týmto súčasne splnomocňuje na zabezpečenie akýchkoľvek a všetkých úkonov súvisiacich s účelom, na aký bola plná moc udelená advokátskeho koncipienta splnomocnenca: JUDr. Paulu Plávkovú... Splnomocnenec sa v prípade potreby môže dať zastúpiť aj akoukoľvek inou treťou osobou.“. Okrem uvedeného doložil aj splnomocnenie, v ktorom advokátska kancelária AGM partners s.r.o. splnomocňuje p. E., „k zastupovaniu v konaní o udelenie/obnovenie prechodného pobytu splnomocniteľa na území Slovenskej republiky vedenom príslušným oddelením cudzineckej polície policajného zboru SR, ako aj na všetky a akékoľvek úkony týkajúce sa pobytu splnomocniteľa na území Slovenskej republiky, ďalej na zastupovanie v konaní pred súdmi, na konanie pred inými orgánmi verejnej správy, ako aj na všetky a akékoľvek iné súvisiace úkony vo veciach klienta: A. E. F. F., štátna príslušnosť: C. D., dátum narodenia: XX.XX.XXXX.“, pričom v závere splnomocnenia uvádza „Splnomocnenec je na zabezpečenie účelu tejto plnej moci oprávnený podpisovať akékoľvek úkony pred vyššie uvedenými Orgánmi a inštitúciami, a to najmä podpisovať prehlásenia a zápisy, ako aj iné dokumenty. Ďalej je splnomocnenec oprávnený na preberanie poštových a iných zásielok, a to vrátane tých, ktoré sú určené do vlastných rúk od vyššie uvedených orgánov a inštitúcií.“.

10. Žalovaný zdôraznil, že pri rozhodovaní o žiadosti prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia. S otázkou posúdenia prínosu podnikateľskej činnosti sa správne orgány obrátili na kompetentný orgán – MH SR. K tomu žalovaný uviedol, že vykonávanie podnikateľskej činnosti žalobcu na základe doložených zmlúv, a teda aj prípadné vytvorenie zisku pre Provi Slovakia s.r.o. v roku 2018, sa premietlo do výsledku hospodárenia spoločnosti a aj napriek tejto skutočnosti MH SR negatívny záver neprehodnotilo, hoci malo predmetné zmluvy k dispozícii v rámci žiadosti o prehodnotenie svojho stanoviska.

11. Žalovaný poukázal na to, že žalobca je jedným z troch konateľov Provi Slovakia s.r.o., ktorí konajú a podpisujú samostatne. Zo zmlúv, ktoré doložil vo vyjadrení vyplýva, že tieto neboli podpísané žalobcom, ale iným, samostatne konajúcim konateľom spoločnosti Provi Slovakia s.r.o. v roku 2017. Nebolo preto preukázané aktívne vykonávanie podnikateľskej činnosti v mene spoločnosti Provi Slovakia s.r.o. v sledovanom období roku 2018, ktorá by smerovala k dosiahnutiu zisku tejto spoločnosti.

12. Žalovaný prijal záver, že pobyt účastníka konania nie je vo verejnom záujme, čím je naplnený dôvod pre zamietnutie žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 34 ods. 12 a § 33 ods. 6 písm. g) zákona o pobyte cudzincov.

II. Žaloba

13. Žalobca sa v podanej žalobe domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného, jeho zrušenia z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

14. Žalobca namietal pochybenie ohľadom doručovania prvostupňového rozhodnutia a uviedol, že splnomocnenie udelené od AGM partners s.r.o. pani G. E. bolo udelené na účel nahliadania v spise, prípadne na úkony s tým súvisiace, avšak nemalo suplovať a ani nenahrádzalo plnú moc, ktorú udelil žalobca spoločnosti AGM partners s.r.o. K tomu poukázal na § 25 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj len „správny poriadok“).

15. Žalobca namietal, že správne orgány považovali za podklad pre rozhodnutie stanovisko MH SR, ktorý podľa žalobcu nemá žiadnu výpovednú hodnotu, neobsahuje bližšie dôvody a teda žalobca sa k nemu nemôže náležite vyjadriť. Navyše MH SR posudzuje žiadosti o zaujatie stanoviska len z hľadiska hospodárskeho prínosu pre Slovenskú republiku, a teda má podobu stanoviska, ktoré má odporúčací charakter. V tejto súvislosti žalobca namietal arbitrárnosť prvostupňového rozhodnutia.

16. Žalobca uviedol, že doručil doklady, preukazujúce aktívnu podnikateľskú činnosť v podobe rámcových zmlúv, uzatvorených medzi spoločnosťou Provi Slovakia s.r.o. a inými spoločnosťami. Žalobca je konateľom spoločnosti, ktorá aktívne vykonáva svoju činnosť a nadväzuje pracovné kontakty nie len na území Slovenskej republiky, ale aj vykonáva cezhraničný obchod so spoločnosťami sídlacimi v krajinách Európskej únie a krajinami mimo Európskeho hospodárskeho priestoru. Tým žalobca prispieva k vývoju cezhraničných vzťahov Slovenskej republiky a preto zastáva názor, že jeho snaha realizovať základne hospodárske práva, definované v ústave Slovenskej republiky, konkrétne v čl. 35 ods 1. Ústavy Slovenskej republiky nesmú byť zanedbané.

17. Žalobca namietal, že z napadnutého rozhodnutia vyplynulo, že MH SR posúdilo, že podnikateľská činnosť žalobcu nepredstavuje prínos pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, avšak samotný pojem „verejný záujem“ zahŕňa oveľa väčší okruh oblastí pôsobenia podnikateľa.

18. Namietal, že mu nebolo zrejmé, aké ďalšie doklady má predložiť, resp. aké ďalšie požiadavky má splniť. Ďalej uviedol, že sa mu javí nezrozumiteľné, prečo správny orgán v snahe regulovať počet štátnych príslušníkov tretích krajín uprednostňuje verejný záujem pred súkromným záujmom osoby, ktorá už dlhodobejšie prejavuje aktívnu podnikateľskú činnosť a snahu rozvíjať podnikateľskú sféru na území Slovenskej republiky.

19. Ďalej poukázal na to, že mu už bol obnovený prechodný pobyt na území Slovenskej republiky v roku 2018 za splnenia tých istých podmienok, a teda postup prvostupňového orgánu je v rozpore s § 3 ods. 5 správneho poriadku. S poukazom na § 34 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov žalobca uviedol, že dosiahnutý zisk spoločnosti Provi Slovakia s.r.o. v roku 2018 bol vo výške 21 883,- eur, čím dosiahol omnoho väčší výsledok hospodárenia než zákon stanovuje.

20. Žalobca namietal, že správne orgány nerešpektovali čl. 8 Dohovoru, lebo zamietnutie žiadosti predstavuje podľa žalobcu zásah do práva žalobcu na podnikanie a žalobca v súčasnosti ani nemôže vykonávať podnikanie na území Slovenskej republiky, keďže riadne podnikanie žalobcu je podmienené udelením prechodného pobytu na účely podnikania. Namietal, že žalovaný sa nevysporiadal s otázkou

stretnutie dvoch základných práv, a to práva uskutočňovanie podnikateľskej činnosti na území Slovenskej republiky a práva štátu na zásah do práva na podnikanie. Podľa žalobcu žalovaný neodôvodnil, prečo uprednostnil verejný záujem štátu a nie právo na podnikanie žalobcu.

III.

Vyjadrenie žalovaného

21. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že námietky považuje za nedôvodné a žalobu navrhol zamietnuť. V zásade sa pridržiaval svojej argumentácie uvedenej v napadnutom rozhodnutí.

22. K námietke týkajúcej sa doručovania poukázal na to, že žalobca k svojej žiadosti doložil aj splnomocnenie, v ktorom advokátska kancelária AGM partners s.r.o splnomocňuje pani G. E. a ktorá bola v zmysle splnomocnenia splnomocnená k zastupovaniu v konaní o udelenie/obnovenie prechodného pobytu splnomocniteľa na území Slovenskej republiky vedenom príslušným oddelením cudzineckej polície policajného zboru SR, ako aj na všetky akékoľvek úkony týkajúce sa pobytu splnomocniteľa na území Slovenskej republiky, ďalej na zastupovanie v konaní pred súdmi, na konanie pred inými orgánmi verejnej správy, ako aj na všetky a akékoľvek iné súvisiace úkony vo veciach žalobcu, bola oprávnená na preberanie poštových a iných zásielok, a to vrátane tých, ktoré sú určené do vlastných rúk od vyššie uvedených orgánov a inštitúcií. K tomu žalovaný uviedol, že ak mal splnomocnený zástupca v úmysle splnomocniť p. E. len na účel nahliadania v spise, prípadne na úkony s tým súvisiace a uvedené plnomocnenstvo nemalo suplovať a ani nahrádzať plnú moc, ktorú udelil žalobca spoločnosti AGM partners s.r.o., mal splnomocnený zástupca takto aj formulovať udelenú plnú moc.

23. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením, že stanovisko MH SR nemá žiadnu výpovednú hodnotu, a že zo strany MH SR ide o „substanovisko“. MH SR je kompetentným v plnej miere zhodnotiť podnikateľskú činnosť žalobcu. Z tohto pohľadu je potrebné dať opätovne do pozornosti ustanovenie § 6 zákona číslo 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy. MH SR má oprávnenie a dostatočné prostriedky posudzovať dopad vykonávania podnikateľskej činnosti subjektov pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Ak kompetentný orgán, ktorým je MH SR posúdi, že podnikateľská činnosť žalobcu nepredstavuje prínos pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, správne orgány musia konštatovať, že v prípade žalobcu došlo k stretnutiu verejného záujmu so záujmom súkromným (t. j. žalobcu), pričom je potrebné uprednostniť verejný záujem (t. j. záujem Slovenskej republiky) na efektívnej regulácii imigrácie štátnych príslušníkov tretích krajín na územie Slovenskej republiky pred záujmom žalobcu na obnovení prechodného pobytu na účel podnikania na území Slovenskej republiky. Nie je vo verejnom záujme obnoviť taký prechodný pobyt, z ktorého má prospech len žalobca.

24. K argumentácii poukazom na predložené rámcové zmluvy žalovaný uviedol, že sa zaoberal doručenými dokladmi priloženými k odvolaniu, o čom svedčí skutočnosť, že ich zaslal na MH SR za účelom prehodnotenia jeho stanoviska. Poukázal na to, že v administratívnom spise sa nachádzajú dve nesúhlasné stanoviská z MH SR, z ktorých je jasne zrejmé, že podnikateľská činnosť žalobcu nepredstavuje prínos pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

25. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením, že pri hodnotení podnikateľskej činnosti správny orgán vyžaduje doklady, ktoré nie sú predpísané v zákone o pobyte cudzincov ani v inom zákonom predpise, a teda o takýchto požiadavkách žalobca nevedel a ani vedieť nemohol, nakoľko o tom nebol poučený. Žalovaný opätovne uvádza, že žalobca je ten, na kom leží dôkazné bremeno a povinnosť preukázať, že jeho prechodný pobyt je skutočne vo verejnom záujme, a teda aj podnikateľská činnosť žalobcu je pre hospodárstvo Slovenskej republiky prínosná. Je na žalobcovi, aby preukázal výkon podnikateľskej činnosti, keď je to potrebné pre posúdenie jeho prínosu pre hospodárstvo Slovenskej republiky a žalobca si sám zvolil, že túto podnikateľskú činnosť preukáže doloženými zmluvami a pod., pričom si sám mohol určiť a zvoliť akým spôsobom túto podnikateľskú činnosť preukáže. Žalovaný uvádza, že v odvolacom konaní sa zaoberal priloženými dokladmi, ako už bolo vyššie uvedené, a preto má za to, že správny orgán neporušil zásady správneho konania.

26. K aplikačnej prednosti verejného záujmu žalovaný uviedol, že rozborom subjektívnych okolností na strane žalobcu a jeho ukrátenia na práve súkromnom, najmä práve na podnikanie, je nutné konštatovať, že žalobca má na jednej strane právo na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

avšak podľa čl. 35 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky môže byť v prípade cudzincov zákonom ustanovená odchylná úprava tohto práva. Takýmto zákonom je aj zákon o pobyte cudzincov. Žalobca chce na území Slovenskej republiky podnikateľ, avšak bolo preukázané, že jeho podnikateľská činnosť nie je prínosná pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Preto je dôvodné uprednostniť verejný záujem Slovenskej republiky na regulovaní počtu štátnych príslušníkov tretích krajín pred záujmom žalobcu na uplatňovanie práva na podnikanie. Správny orgán do tohto práva účastníka konania zasahuje v medziach zákona, nakoľko bol naplnený dôvod na zamietnutie žiadosti žalobcu podľa ustanovenia § 33 ods. 6 písm. g) s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, pričom predmetné ustanovenie je ustanovením kogentným, kde je dôraz kladený na slovo „zamietne“ a správny orgán tak po naplnení dôvodov predmetného ustanovenia nemá inú možnosť, než žiadosť žalobcu zamietnuť.

27. V prípade žiadosti žalobcu, žalobca preukázal, že spoločnosť, v ktorej je konateľom dosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa § 34 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov, ale podľa stanoviska MH SR nie je podnikateľská činnosť spoločnosti prínosom pre hospodárske záujmy SR, a preto žalovaný musí konštatovať, že ak kompetentný orgán, ktorým je MH SR, posúdi, že podnikateľská činnosť žalobcu nie je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, v prípade žalobcu došlo k stretu verejného záujmu so záujmom súkromným (t. j. žalobcu), pričom je potrebné uprednostniť verejný záujem (t. j. záujem Slovenskej republiky) na efektívnej regulácii imigrácie štátnych príslušníkov tretích krajín na územie Slovenskej republiky pred záujmom žalobcu na obnovení prechodného pobytu na účel podnikania na území Slovenskej republiky. Žalobca doložil k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania na území Slovenskej republiky doklady, ktoré stanovuje § 34 zákona o pobyte cudzincov, ako aj doklady, preukazujúce výkon podnikateľskej činnosti žalobcu, avšak ich doloženie nepredstavuje automatické obnovenie prechodného pobytu žalobcov. Vyhodnotenie prínosu podnikateľskej činnosti žalobcu pre hospodárstvo Slovenskej republiky prináleží MH SR, ktoré je kompetentným orgánom na posudzovanie podnikateľskej činnosti.

28. Ku skutočnosti, že žalobcovi už bol obnovený prechodný pobyt na území Slovenskej republiky v roku 2018 žalovaný uvádza, že zo strany žalobcu boli splnené tie isté podmienky, avšak v konaní absentovalo stanovisko MH SR, teda je potrebné skonštatovať, že sa nejedná o zhodné konanie. Žalovaný ďalej poukázal k stanovisku MH SR na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10 Sžak/7/2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/190/2015-30 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. I Sžak/7/2017.

IV.

Replika žalobcu

29. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval replikou, v ktorej v zásade zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii a uviedol, že v tomto konaní MH SR posudzovalo dvakrát prínos podnikateľskej činnosti žalobcu pre hospodárstvo Slovenskej republiky napriek tomu, že boli splnené podmienky dosiahnutia minimálneho zisku po zdanení obchodnej spoločnosti, ktorej jej žalobca konateľom, pričom v otázke posúdenia podnikateľskej činnosti žalobcu dva krát zaujalo negatívne stanovisko, avšak bez náležitého zdôvodnenia, prečo k týmto záverom MH SR dospelo. Argument žalovaného, že na základe zistenia, že žalobca ako konateľ nepodpísal obchodné zmluvy, vedie k záveru, že nepreukázal, že aktívne vykonáva podnikateľskú činnosť v mene spoločnosť, nemožno považovať za správny a dôvodný, pretože v prípade viacerých konateľov obchodnej spoločnosti, ktorí sú oprávnení konať v mene spoločnosti samostatne, nemožno prijať záver, že ak niektorí z nich neuzatvára v mene spoločnosti kontrakty, tak týmto sa zároveň má za to, že aktívne nevykonáva podnikateľskú činnosť v mene spoločnosti.

V.

Relevantná právna úprava

30. Podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2019, policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia.

31. Podľa § 33 ods. 6 písm. g) zákona č. 404/2011 Z.z., policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

32. Podľa § 34 ods. 10 prvej vety zákona č. 404/2011 Z.z., policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu postupuje podľa § 33 ods. 1 a 5.

33. Podľa § 34 ods. 12 prvej vety pred bodkočiarkou zákona č. 404/2011 Z.z., policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu z dôvodov podľa § 33 ods. 6 alebo § 36 ods. 1 písm. d).

VI.

Konanie na Správnom súde v Bratislave

34. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 151/2022 Z. z.“), začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre vo veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 1S správneho súdu. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-2S/41/2020.

VII.

Verejné vyhlásenie rozsudku

35. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, vrátane konania, ktoré mu prechádzalo a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania dňa 18. februára 2025, keďže boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Účastníci konania o nariadenie pojednávania vo veci nežiadali v žiadnom zo svojich podaní. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v súlade s lehotou uvedenou v § 137 ods. 4 SSP oznámené na úradnej tabuli súdu a súčasne zadané na zverejnenie na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR.

VIII.

Právne posúdenie

36. Predmetom prieskumu bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým správny orgán podľa § 34 ods. 12 s poukazom na § 33 ods. 6 písm. g) zákona o pobyte cudzincov zamietol žiadosť žalobcu o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, z dôvodu, že obnovenie prechodného pobytu žalobcu na území Slovenskej republiky nie je vo verejnom záujme.

37. Správny súd úvodom poukazuje na to, že rozhodovanie o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu cudzinca na účel podnikania je jedným zo spôsobov, ktorým sa prejavuje územná suverenita Slovenskej republiky a cudzinec nemá na obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania právny nárok. Pri rozhodovaní o takejto žiadosti sa prihliada na verejný záujem, bezpečnostné hľadisko, hospodárske potreby Slovenskej republiky, prínos cudzinca pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Príslušný orgán je povinný riadne vec preskúmať a žiadosť o obnovenie prechodného pobytu je oprávnený zamietnuť iba v zákonom stanovených prípadoch, pričom svoje rozhodnutie má v súlade so zákonom povinnosť odôvodniť (rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp.zn. BA-1S/77/2020).

38. Základným rámcom právneho posúdenia žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania je zákon o pobyte cudzincov, ktorý v § 22 upravuje prechodný pobyt na účel podnikania, v § 34 ods. 10 upravuje postup správneho orgánu pri posudzovaní žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania. Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o

obnovenie prechodného pobytu na účely podnikania prihliada aj na hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Správny orgán (policajnému útvaru), ktorý rozhoduje o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účely podnikania, teda prináleží v rámci správnej úvahy posúdiť, či je obnovenie prechodného pobytu žiadateľovi vo verejnom záujme (rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp.zn. BA-1S/201/2020).

39. Súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné realizovať s prihliadnutím na účel obnovenia prechodného pobytu, ktorým je podnikanie. Podnikanie sa pre potreby zákona o pobyte cudzincov vždy posudzuje vo vzťahu k verejnému záujmu. Na jednej strane sa právo podnikat' v súkromnom záujme chráni ako spôsob obživy jednotlivca a v prípade obchodnej spoločnosti ako spôsob dosiahnutia zisku. Zároveň sa však na druhej strane podnikaním zabezpečuje verejný záujem ako prvok trhového hospodárstva. Z uvedeného potom vyplýva, že podnikanie by malo prinášať prospech podnikateľovi ako aj prospech spoločnosti, t. j. verejný záujem (obdobne rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp.zn. BA-1S/77/2020). Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí a postupu, ktorý ich vydaniu predchádzal, bolo predovšetkým posúdenie opodstatnenosti tvrdení žalobcu o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú žalobca odôvodňoval nasledovnými relevantnými námietkami:

- pochybenie pri doručovaní prvostupňového rozhodnutia;
- spochybnenie relevancie a dostatku odôvodnenia stanoviska MH SR;
- nerešpektovanie čl. 8 Dohovoru a
- nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

40. Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa doručovania prvostupňového rozhodnutia, správny súd túto vyhodnotil ako neopodstatnenú. Obsah administratívneho spisu (splnomocnenie zo dňa 12.03.2019; substitučné splnomocnenie z 05.08.2019) korešponduje vyjadreniu žalovaného, že žalobca predložil splnomocnenie pre advokátsku kanceláriu AGM partners s.r.o., v ktorom súhlasil s tým, aby sa dal splnomocnenec zastúpiť treťou osobou a zároveň do konania bola predložená substitučná plná moc, ktorou advokátska kancelária AGM partners s.r.o splnomocnila pani G. E. aj na preberanie poštových a iných zásielok, vrátane tých, ktoré sú určené do vlastných rúk. Správny súd uvádza, že obsah tejto žalobnej námietky sa javí ako účelový, pretože jednak možnosť doručovať prvostupňové rozhodnutie G. E. vyplýva z obsahu vyššie uvedených splnomocnení a navyše žalobcovi nevznikla v súvislosti s týmto doručovaním ujma, alebo škodlivý následok (napr. zmeškanie lehoty na odvolanie), resp. žalobca neuviedol žiadnu prípadnú ujmu, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku doručovania prvostupňového rozhodnutia tak, ako ho realizoval správny orgán.

41. Námietky týkajúce sa stanoviska MH SR správny súd s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci taktiež vyhodnotil ako nedôvodné. Z obsahu administratívneho spisu mal správny súd za preukázané, že prvostupňový správny orgán v rámci konania v zmysle § 32 správneho poriadku vyžiadal od MH SR stanovisko, či podnikateľská činnosť žalobcu je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, pričom k žiadosti pripojil aj podklady predložené žalobcom. Následne konanie rozhodnutím č. p. PPZ-HCP-BA6-3296-17/2019-PPC z 11.06.2019 podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku prerušil. MH SR vo svojom stanovisku č.20074/2019-3420-46848 z 20.08.2019 uviedlo, že podnikateľská činnosť žalobcu nie je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Žalobca bol listom zo dňa 20.08.2020 vyzvaný na vyjadrenie podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku k podkladu pre vydanie rozhodnutia, a to k stanovisku MH SR, pričom súčasne bol oboznámený s tým, že správny orgán zistil skutočnosť odôvodňujúcu zamietnutie žiadosti. Zástupca žalobcu reagoval vyjadrením doručeným dňa 04.09.2019, v ktorom uviedol, že niet dôvodu na zamietnutie žiadosti a na účel preukázania svojho podnikania predložil v prílohe dve rámcové zmluvy, týkajúce sa inej obchodnej spoločnosti (nie spoločnosti žalobcu), ktoré boli podpísané inou osobou (nie žalobcom ako konateľom). Prvostupňový orgán vzhľadom na uvedené zamietol žiadosť žalobcu. Žalobca k odvolaniu priložil rámcové zmluvy z roku 2017, v ktorých bola zmluvnou stranou spoločnosť žalobcu, avšak tieto boli podpísané v mene iného konateľa, avšak s podpisom, ktorý mal byť žalobcov. Tento podpis sa však nezhodoval s podpisom žalobcu uvedeným na žiadosti a prílohách pripojených k žiadosti (napr. splnomocnenie). V nadväznosti na predloženie ďalších rámcových zmlúv, správny orgán opätovne požiadal MH SR o prehodnotenie resp. zaujatie stanoviska, pričom MH SR opätovne zaslalo negatívne stanovisko.

42. V nadväznosti na uvedené správny súd poukazuje na to, že správny orgán je povinný presne a úplne zistiť skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady, dôkazy, ako i skutočnosti majúce pre vec rozhodujúci význam. V konaní sa uplatňuje zásada aktívnej súčinnosti účastníkov konania, podľa ktorej je správny orgán povinný v konaní postupovať tak, aby dal účastníkovi možnosť realizovať jeho procesné práva a vyjadriť sa v konaní zhromaždeným podkladom rozhodnutia. Podľa § 34 ods. 10 zákona o pobyte cudzincov prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu postupuje podľa § 33 ods. 1 a 5 tohto zákona, pričom podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia. Správny orgán si pri posudzovaní žiadosti žalobcu o obnovenie prechodného pobytu za účelom podnikania v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku vyžiadal stanovisko MH SR k otázke, či podnikateľská činnosť žalobcu je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Tomuto postupu správneho orgánu nemožno vytýkať nezákonnosť, práve naopak, pretože správny orgán je povinný presne a úplne zistiť skutočný stav veci. Prvostupňový orgán si vyžiadal stanovisko MH SR práve za týmto účelom ako jeden z podkladov pre rozhodnutie. Stanovisko MH SR je vyjadrením kompetentného orgánu štátnej správy k skutočnosti dôležitej pre konanie a rozhodnutie a svedčí mu domnienka správnosti, pokiaľ sa nepreukáže opak. Pre správne konanie v prejednávanej veci bolo stanovisko MH SR jedným, nie však jediným pokladom pre rozhodnutie. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že správne orgány vzali do úvahy aj podklady predložené žalobcom na podporu jeho žiadosti (napr. stanovisko daňového úradu, rámcové zmluvy), avšak tieto nepovažovali za dostatočne preukazujúce existenciu verejného záujmu spočívajúceho v prínose podnikania žalobcu pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Vzhľadom na skutočnosť, že posúdenie tejto otázky vyhodnotil prvostupňový orgán ako kľúčové, pričom išlo o predbežnú otázku, ktorú si nevie sám posúdiť, obrátil sa na MH SR, ktoré zaujalo negatívne stanovisko. Z odôvodnenia je napriek jeho výraznej stručnosti možné dozvedieť sa, z akého dôvodu správne orgány vyhodnotili stanovisko MH SR ako relevantné a naopak, podklady predložené žalobcom ako nepreukazujúce existenciu verejného záujmu. Správne orgány jednak poukázali na to, že MH SR je kompetentným orgánom na posudzovanie otázky prínosu pre hospodárstvo a zároveň poukázali na nezrovnalosti (str. 9 napadnutého rozhodnutia), ohľadom rámcových zmlúv predložených žalobcom, ktoré mali byť kľúčovým podkladom pre preukázanie prínosu žalobcovho podnikania pre hospodárstvo Slovenskej republiky.

43. Správny súd v súvislosti so stanoviskom MH SR ďalej uvádza, že zákon o pobyte cudzincov vymedzuje podklady, z ktorých príslušný orgán verejnej správy vychádza pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania, pričom jedným z týchto podkladov je aj stanovisko MH SR k otázke, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy SR (§ 33 ods. 2 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov). Je pravdou, že stanovisko MH SR okrem záveru, že podnikateľská činnosť žalobcu nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, neobsahuje žiadne iné argumenty, ktoré ministerstvo k prijatiu uvedeného záveru primälo, pričom zákon o pobyte cudzincov zveruje MH SR posúdiť otázku prínosu pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, avšak bližšie nestanovuje obsahové náležitosti tohto stanoviska, ani postup, ktorý má ministerstvo dodržať. Je potrebné si v tejto súvislosti tiež uvedomiť, že stanovisko MH SR je jedným, aj keď relevantným podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu, avšak nie jediným, na ktorý správny orgán prihliada. Pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu je potrebné zohľadňovať všetky podklady a vyjadrenia obsiahnuté v administratívnom spise a pokiaľ tieto podporujú, resp. nevyvracajú stanovisko MH SR, nie je na účely rozhodnutia prekážkou, ak takéto stanovisko obsahuje len jednoduchý záver, bez bližšieho odôvodnenia. (rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp.zn. BA-1S/77/2020).

44. Správny súd uvádza, že na preukázanie prínosu podnikania vo verejnom záujme nestačí splniť len kritériá dosiahnutia zisku, ale je potrebné preukázať aj prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky, ktorý je jedným zo základných zákonných kritérií podstatných pre rozhodovanie o obnovení prechodného pobytu na účely podnikania. Žalobca okrem argumentácie o výške zisku obchodnej spoločnosti a predloženia rámcových zmlúv, ktorých relevanciu žalovaný spochybnil, neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ani neoznačil ďalšie dôkazy preukazujúce prínos jeho podnikania pre hospodársky a sociálny rozvoj krajiny, v ktorej žiada o obnovenie prechodného pobytu za účelom podnikania, napr. prostredníctvom vytvárania pracovných miest (aj v oblastiach nedostatkových profesií) a poskytovania tovarov a služieb, vytvorenia obchodných

príležitostí v rámci krajiny alebo nových obchodných možností v celosvetovom meradle, t. j. jeho prínos k celkovému hospodárskemu rastu Slovenskej republiky. V tejto súvislosti správny súd konštatuje, že žalobca bol správnym orgánom vyzvaný na vyjadrenie sa k stanovisku MH SR a k zisteniam odôvodňujúcim zamietnutie žiadosti a teda nič nebránilo žalobcovi vyvrátiť konštatovanie MH SR, resp. správneho orgánu, že žalobcove podnikanie nie je prínosom pre hospodárstvo Slovenskej republiky, a teda nie je naplnený verejný záujem na obnovení prechodného pobytu žalobcu na účel podnikania.

45. Správny súd neakceptoval ako dôvodnú ani námietku týkajúcu sa nerešpektovania Dohovoru. Správne orgány sa vysporiadali síce stručne, ale dostatočne aj s otázkou zásahu do práva žalobcu na rešpektovanie súkromného a rodinného života a taktiež s otázkou, prečo uprednostnili verejný záujem pred súkromným záujmom žalobcu. Správne orgány poukázali na to, že v konaní nie sú známe skutočnosti, ktorými by sa vo vzťahu k zásahu do práva na rodinný a súkromný život mohli zaoberať a ktoré by mohli posudzovať. K aplikačnej prednosti verejného záujmu uviedli, že je dôvodné uprednostniť verejný záujem Slovenskej republiky na regulovaní počtu štátnych príslušníkov tretích krajín pred záujmom účastníka konania na uplatňovanie práva na podnikanie.

46. Správny súd ďalej uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu. Vyplýva z neho, z akých podkladov pri svojom rozhodovaní vychádzal. Hoci stručne, ale zrozumiteľne dáva odpovede na sporné otázky zásadne pre danú vec, preto ho možno z pohľadu procesných záruk spravodlivého rozhodnutia považovať za dostatočne odôvodnené. V danej veci správny orgán pri svojom rozhodovaní prihliadol na § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov a žiadosť žalobcu o obnovenie prechodného pobytu za účelom podnikania posudzoval z hľadiska verejného záujmu s osobitným dôrazom na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky. V odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza dôvody, ktoré ho viedli k prijatiu záveru o tom, že obnovenie prechodného pobytu žalobcu za účelom podnikania nie je vo verejnom záujme. Z odôvodnenia je zrejmé, že ako spornú otázku identifikoval prínos podnikateľskej činnosti žalobcu pre hospodárstvo Slovenskej republiky, čo bolo napokon dôvodom pre konštatovanie, že obnovenie pobytu žalobcu nie je vo verejnom záujme, a teda bol daný dôvod pre zamietnutie žiadosti žalobcu.

47. Správny súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že žalobné námietky a argumentácia žalobcu neboli dostatočné pre spochybnenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

48. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, pretože v správnom súdnom konaní orgánu štátnej správy možno ich náhradu priznať iba výnimočne.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP), na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za

neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa;
b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.